

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220010770
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2220010770.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného R. G., nar. X.X.XXXX v C., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 31. marca 2021, sp.zn. 4T/101/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. júna 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 31. marca 2021, sp.zn. 4T/101/2020 bol obžalovaný R. G., nar. X.X.XXXX v C. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe,

že

dňa 30.6.2020 okolo 19.00 hod. po tom ako obidvaja skonzumovali presne neurčené množstvo alkoholu, došlo medzi nimi k slovnej hádke, následkom čoho S. G. C. zavolala telefonicky políciu, ktorá situáciu na mieste vyriešila dohovorom. Po odchode polície si S. G. C. išla ľahnúť a zobudila sa okolo 22.00 hod. na to ako obvinený začal na ňu kričať, že kde je jeho mobil a keď mu S. G. C. neodpovedala, lebo spala, tak chytil do ruky drevenú barlu, ktorá bola opretá v rohu spálne a tapacírovanou časťou tejto barly ju jedenkrát udrel po hlave do vlasatej časti, následne sa S. G. C. na posteli posadila, niekoľkokrát ju udrel pästami po hlave, pričom na ňu kričal, že kde je jeho mobil a že ju zabije, pričom S. G. C. sa snažila jeho údery vykryvať a snažila sa ho slovne ukladiť, ale on ju nepočúval a naďalej ju bil pästami do hlavy, pričom v útoku prestal, až keď ho S. G. C. počas toho ako sa bránila, pohrýzla do prsta na pravej ruke a ako jej syn maloletý J.B., nar. X.X.XXXX mu povedal, že volal policajtov, pričom počas útoku neutrpeľa zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, avšak jeho konanie u menovanej vzbudilo strach a dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 203-212 spisu.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že obžaloba prokurátorom Okresnej prokuratúry Dunajská Streda bola na obvineného, resp. obžalovaného R. G. podaná pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona. Ako to vyplýva z vykonaného dokazovania zo strany poškodenej okrem trestného oznámenia, obsah ktorého bol prečítaný na hlavnom pojednávaní podľa § 269 Trestného poriadku, neexistuje žiadny priamy a hlavný usvedčujúci dôkaz voči obžalovanému, nakoľko poškodená ako manželka obžalovaného tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní po zákonných poučeníach podľa § 130 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona využila svoje právo a vo veci nevy povedala. Dôvodom podania trestného oznámenia podľa vlastných slov poškodenej bolo, že sa zľakla. Rovnako takýto dôvod podania trestného oznámenia bol prezentovaný aj vypočutou svedkyňou H. C., dcérou poškodenej, ktorá na hlavnom pojednávaní vo výpovedi uviedla, že trestné oznámenie poškodená podala preto, lebo jej takto poradil jej brat. Poškodená sa zľakla.

Z výsluchu vypočutých svedkov G. C., H. C. ako i zo svedeckej výpovede J.B., osoby mladšej ako 18 rokov, syna poškodenej zhodne vyplývajú skutočnosti svedčiace o konfliktom spolužití obžalovaného a poškodenej ako manželov, o ich vzájomných hádkach, príčinou ktorých bola žiarlivosť, vzájomné upodozrievanie, peniaze, rodina, neochota obžalovaného napomáhať poškodenej v domácnosti, ale hlavne dôvodom ich vzájomných hádok bolo požívanie alkoholických nápojov tak zo strany obžalovaného ako i poškodenej.

Bolo preukázané, že obžalovaný a poškodená spolu chodili do krčmy, kde požívali rôzne druhy alkoholických nápojov, niekedy vo väčšom množstve a nie raz sa stalo, že domov vo večerných hodinách tak počas týždňa ako aj počas víkendov prišli v opitom stave. Podľa svedkyne G. C. obžalovaný a poškodená alkohol držali aj doma v pivnici v rodinnom dome v C., kde taktiež chodili piť. Vzájomné hádky medzi nimi vznikli hlavne po požití alkoholických nápojov, keď samotná poškodená sa nenechala, ale verbálne a slovne aj nadávkami útočila na obžalovaného, resp. sa takto bránila a obžalovaný v takýchto prípadoch voči poškodenej sa správal agresívne v takom slova zmysle, že sa bili, kopal do nej, dával jej facky, chytil ju za vlasy a udieral jej do hlavy. Na poškodenej nikdy neboli viditeľné zranenia, iba v jednom prípade najbližší členovia rodiny videli na tvári monokel, poškodená však lekára nevyhľadala. Ako to vyplýva z výpovede G. C. po tom ako sa ona presťahovala spolu s vnučkou do Z., poškodená, s ktorou bola v pravidelnom telefonickom kontakte, na obžalovaného sa nikdy nesťažovala, pričom v súvislosti s výpoveďou matky poškodenej treba uviesť, že samotná poškodená na hlavnom pojednávaní k výpovedi jej matky sa vyjadрила tak, že svedkyňa obžalovaného od prvej chvíle nemala rada. Menovaná svedkyňa, ako svokra obžalovaného podobne sa vyjadрила o obžalovanom tak, že pre ňu mohol byť ukradnutý a v prípade, keby obžalovaný nepil, bol by zručný a rozumný chlap.

Vzájomné napadnutie či už zo strany obžalovaného ako i zo strany poškodenej pri ich vzájomných hádkach potvrdila aj svedkyňa H. C., dcéra poškodenej, ktorá uviedla, že videla facky, údery z oboch strán pri hádkach jej matky a obžalovaného. Jediným svedkom udalosti zo dňa 30.06.2020 a konfliktu medzi obžalovaným a poškodenu, ktoré celé potom vyústilo do podania trestného oznámenia, nakoľko poškodená sa vtedy zľakla, bol nepĺnoletý syn poškodenej J.B., ktorý konflikt medzi poškodenu a obžalovaným nahral na telefón a tento obrazovo zvukový záznam ako dôkaz bol oboznámený aj na hlavnom pojednávaní. Z obsahu nahrávky jednoznačne vyplýva, že obžalovaný pod vplyvom alkoholu kričal na poškodenú, udieral jej viackrát po hlave a žiadal od nej vydanie mobilného telefónu. Pri tomto poslednom konflikte, ktorý sa začal naváraním uhoriek tak poškodená ako i obžalovaný boli pod vplyvom alkoholu. Poškodená po údere obžalovaného ostala aj dezorientovaná a nevedela si pamätať, keďže bola v posteli a išla si ľahnúť kde vlastne obžalovanému schovala jeho mobilný telefón, ktorá skutočnosť podľa názoru okresného súdu bola pri tejto udalosti hlavným dôvodom vzniku konfliktu medzi nimi.

Zo znaleckého posudku MUDr. Straku nevyplýva žiadna závislosť obžalovaného od alkoholu, napriek tomu, že obžalovaný alkoholické nápoje požíval takmer pravidelne. Znalec odporúča obžalovanému iba abstinenciu od alkoholu v budúcnosti.

Zo znaleckého posudku znalca RNDr. Mgr. Dušana Kešického vyplýva, že konanie obžalovaného spôsobovalo poškodenej psychické utrpenie v dôsledku tak fyzických ako aj psychických útokov nevýznamného rozsahu, pričom k zmene psychického stavu poškodenej došlo v zmysle reakcie na stres ako aj v dôsledku nadužívania alkoholu u nej. Poškodená vykazuje len nevýznamné znaky typické pre reakciu na stres a boli u nej zistené len minimálne čiastkové príznaky posttraumatickej stresovej poruchy. V prípade, že poškodená s konaním obžalovaného nesúhlasila, prejavovala odpor minimálne verbálne správaním a nie je vylúčené, že aj fyzicky. Takéto zistenie znalca v konaní bolo preukázané vypočutými svedkami a konštatovanie znalca v závere svojho posudku korešponduje s výsluchmi vypočutých svedkov o vzájomnom spolužití poškodenej a obžalovaného. V závere posudku znalec ďalej konštatoval,

že na základe znakov procesu interakcie medzi poškodenou a obvineným nejde z psychologického hľadiska o proces domáceho násillia, resp. týrania.

Z vykonaného dokazovania preto okresný súd mal za to a dospel k záveru, že konanie obžalovaného nenaplnuje zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania je evidentné, že spolužitie obžalovaného a poškodenej za trvania ich manželstva bolo konfliktné, medzi nimi viackrát došlo k vzájomným hádkam, hlavne pod vplyvom alkoholických nápojov, pričom alkoholické nápoje požívali obidvaja. Tieto ich hádky, pri ktorých došlo aj k fyzickým útokom najmä zo strany obžalovaného voči poškodenej vo forme faciek a úderov, neboli však takej intenzity, ktoré by zakladali páchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona na úkor poškodenej, ktoré skutočnosti potvrdili vo veci vypočutí svedkovia a táto skutočnosť bola potvrdená aj so závermi znaleckého posudku znalca RNDr. Kešického. Naopak, z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že 30.6.2020 sa stal skutok, ktorý je uvedený vo výrokovej časti predmetného rozsudku a tento skutok, resp. konanie obžalovaného naplnuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 4 Trestného zákona. Obžalovaný svojim konaním zo dňa 30.6.2020 podľa výsledkov vykonaného dokazovania naplnil všetky zákonné znaky uvedeného prečinu.

Pri ukladaní trestu obžalovanému okresný súd postupoval podľa § 34 Trestného zákona. Na strane obžalovaného okresný súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní sa nepriznal. Vyjadril sa iba tak, že nepopiera, že spáchal trestný skutok, ale nie tak, ako je mu to kladené za vinu, pričom takéto vyjadrenie obžalovaného nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona. Z odpisu registra trestov obžalovaného okresný súd zistil, že obžalovaný v minulosti bol dvakrát súdne trestaný pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a to v roku 2011 a 2017, pričom obidve tieto jeho predchádzajúce odsúdenia sú zahľadené a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. To znamená, že u obžalovaného okrem poľahčujúcej okolnosti nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Okresný súd podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, ktorý trest z hľadiska tak generálnej ako i špeciálnej prevencie pre obžalovaného považoval za dostatočný a primeraný aj vzhľadom k tomu, že obžalovaný od 01.07.2020 je väzobne stíhaný.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote (písomným podaním na č.l. 213 spisu) podal prokurátor okresnej prokuratúry odvolanie, ktoré odvolanie v rozsahu č.l. 214-216 spisu odôvodnil.

Obžalovaný ihneď na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku vo vlastnom mene ako i v mene oprávnených osôb sa vzdal práva podať odvolanie (č.l. 201 spisu). Aj obhajca obžalovaného sa vzdal práva podať odvolanie proti rozsudku (č.l. 201 spisu).

V písomnom odôvodnení odvolania (č.l. 214 -216 spisu) prokurátor okresnej prokuratúry stručne zhrnul priebeh hlavného pojednávania a obsah napadnutého rozsudku. Rozhodnutie súdu v časti výroku o vine a treste považoval za nesprávne a nezákonné. Súd postupoval nesprávne, keď pri uznaní viny obžalovaného zmenil právnu kvalifikáciu žalovaného skutku v prospech obžalovaného a následne trest uložil podľa ustanovenia o tejto miernejšej právnej kvalifikácii. Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť. Uvedeného zločinu podľa § 208 ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. sa dopustí, kto spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Na rozdiel od súdu zastával názor, že vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že sa stal skutok, za ktorý bola pôvodne podaná obžaloba na R. G., ktorého skutku sa teda menovaný dopúšťal od presne nezisteného dňa mesiaca september 2013 až do dňa 30.6.2020 (výnimkou obdobia a dní uvedených v obžalobe). Zároveň bol názoru, že toto konanie obžalovaného naplňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. V prvom rade poukázal na to, že obž. G. na hlavnom

pojednávani dňa 17.2.2021 urobil vyhlásenie v znení, že nepopiera, že spáchal trestný skutok, ale nie tak, ako je mu to kladené za vinu. Podľa jeho výpovede z uvedeného hlavného pojednávania sa s manželkou hádali zriedkavo, raz za dva mesiace, vždy po požití alkoholu. Hádky neboli intenzívne, keď poškodená mala vypité, začala byť agresívna a on sa musel brániť. Kričal jej naspäť alebo odišiel. Občas boli medzi nimi aj fyzické útoky z oboch strán, stalo sa, že jej dal facku, inak fyzické útoky boli bežné, sácačky aj facky. Opätovoľ jej nadávky, nakoľko mu aj poškodená nadávala. Okolnosti incidentu zo dňa 30.6.2020 si presnejšie nepamätal, uviedol, že manželku ťukol do hlavy barlou, aby sa zobudila a pýtal si od nej svoj telefón. Výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní sa značne odlišovala od jeho výpovede z prípravného konania, avšak rozpory nevysvetlil, svoje konanie evidentne zľahčoval a väčšiu časť viny za konflikty v manželstve sa snažil preniesť na poškodenú. Jeho vyjadrenia však vyznievajú nepresvedčivo a účelovo najmä v časti, keď sa obhajuje tým, že on sa pri fyzických konfliktoch len bránil proti útokom poškodenej. Takéto tvrdenia sú absolútne neakceptovateľné už len vzhľadom na rozdielne telesné proporcie obžalovaného a poškodenej so zrejmu fyzickou prevahou obž. G..

Poškodená S. G. C. tak v prípravnom konaní ako aj na súde využila svoje právo nevypovedať, preto jediným prameňom jej vyjadrení k predmetnej veci je trestné oznámenie, ktoré podala ústne do zápisnice na polícii dňa 1.7.2020 a v ktorom podrobne popísala problematické správanie sa svojho manžela od septembra 2013 až do dňa 30.6.2020. Podľa jej vyjadrení boli časté fyzické aj slovné napadnutia jej osoby zo strany manžela, čoho svedkom bola viackrát aj jej dcéra a niekedy aj syn. Okrem fyzických útokov ju obžalovaný aj verbálne ponižoval vulgárnymi slovami. Aby zvládala svoju bezútešnú situáciu, začala konzumovať alkohol aj ona. Trestné oznámenie podala zo strachu, keďže obžalovaný pri poslednom útoku na ňu zo dňa 30.6.2020 prvýkrát použil na útok nejakú vec (barlu), ktorou ju opakovane udieral do hlavy a vykrikoval, že ju zabije.

Výpoveď svedkyne G. C., matky poškodenej tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní potvrdzuje, že sa obžalovaný dlhodobo dopúšťal hrubého a násilného konania voči poškodenej. Menovaná svedkyňa žila s nimi v tej istej nehnuteľnosti od roku 2013 po dobu asi štyroch rokov a uviedla, že ich manželstvo bola jedna katastrofa, bolo tam týranie, takmer denne boli medzi nimi hádky, bitky a nadávania. Väčšinou boli pod vplyvom alkoholu obaja a takto sa hádali a bili sa. Poukázala aj na rozdielne telesné proporcie obžalovaného a poškodenej, keď uviedla, že 80 kilový obžalovaný keď strčil 50 kilovú poškodenú, tak jej riadne dával kopance a facky, chytil ju za vlasy, kopal do nej. Takéto fyzické násilie bolo týždenne určite. Párkrát boli privolaní policajti, asi dvakrát ich volala ona, potom aj susedia aj vnuk. Keď sa následne z domu odsťahovala k vnučke, bola iba v telefonickom kontakte s poškodenou, s ktorou sa však nebavila na tému ich spoločného života a dcéra sa nestážovala na manžela. Bol toho názoru, že takáto výpoveď svedkyne G. C. preukazuje, že sa obžalovaný už od roku 2013 dopúšťal konania, ktoré je popísané v obžalobe a že závažnosť tohto jeho konania dosahovala taký stupeň, že skutok naplnil znaky trestného činu podľa § 208 Tr. zák. Za dôležité pritom považoval poznamenať, že sa aj samotný obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyjadril k výpovedi svedkyne tak, že táto v podstate hovorila pravdu, len v jednej veci nesúhlasí, že poškodenú kopal.

Z výpovede svedkyne H. C., dcéry poškodenej taktiež vyplýva, že obž. G. aj poškodená mali problém s nadmerným požívaním alkoholických nápojov a boli medzi nimi časté vzájomné hádky. Hádali sa kvôli žiarlivosti aj kvôli starej matke, boli tam aj facky aj údery z oboch strán. Poškodená mala raz monokel pod okom. Raz volal brat sanitku, lebo sa pobili v kuchyni, ona tam vtedy nebola. Párkrát zavolala policajtov aj ona, keď sa hádali. Incident zo dňa 30.6.2020 videla na videonahrávke, ktorú jej poslal brat. Svedok maloletý J.B., syn poškodenej vo svojej výpovedi potvrdil útoky obžalovaného na poškodenú, ktorých sa dopúšťal pod vplyvom alkoholu. Takéto incidenty sa u nich odohrávali pravidelne asi dvakrát týždenne. Obžalovaný vulgárne vykrikoval na matku, vyhrážal sa jej zabitím a viackrát ju uderil. Nikdy však nevidel, že by poškodená bola zaútočila na obvineného. Svedok podrobne popísal priebeh incidentu zo dňa 30.6.2020, ktorý aj nahral na telefón a zavolať políciu

Vyššie uvedené dôkazy jednotlivo ako aj v súhrne potvrdzujú, že sa obž. G. dopustil konania, ktoré mu kladie za vinu podaná obžaloba. Uvedené konanie pritom nesie všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. Tento záver potvrdzuje aj znalecký posudok z odboru psychológia, vypracovaný RNDr. Mgr. Dušanom Kešickým PhD., z ktorého vyplýva, že konanie obvineného, ktoré sa mu kladie za vinu, spôsobovalo poškodenej psychické utrpenie v dôsledku tak psychických ako aj fyzických útokov, nevýznamného rozsahu následkov zistených v čase vyšetrenia. U poškodenej došlo k zmene psychického stavu v zmysle reakcie na stres, vyvolanej tak neadaptívnym správaním manžela pod vplyvom alkoholu, tak ako to ona vníma, ako aj v dôsledku nadužívania alkoholu u nej. Jej psychický stav v čase vyšetrenia znalcom bol z psychologického hľadiska narušený prevažujúcou negatívnou emočnou bilanciou s prevládajúcou úzkosťou v obraze v dôsledku tak stresu z

konfliktov s manželom, ako aj následkov stavov po nadužívaní alkoholu. Podľa názoru znalca poškodená vykazuje nevýznamné znaky typické pre reakciu na stres, ktoré nie je možné komplexne hodnotiť ako zmeny u jej osoby typické pre týranú osobu z psychologického hľadiska. Boli u nej zistené len minimálne čiastkové príznaky posttraumatickej stresovej poruchy, pričom táto porucha nie je z psychologického hľadiska rozhodujúca pre posúdenie zmien u osoby, u ktorej predpokladáme týranie. Poškodená je schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať udalosti, ktoré prežila vo vzťahu k vyšetrovanej veci. Konkrétne správanie obvineného pociťovala poškodená ako významný príspevok k negatívnej emočnej bilancii, vyvolávalo to v nej strach a stres, pričom jeho správanie neovplyvnilo zásadným spôsobom obvyklý spôsob života poškodenej po dobu spolužitia. Na základe znakov procesu interakcie medzi poškodenou a obvineným nejde z psychologického hľadiska o proces domáceho násillia, resp. týrania, zásadnou je absencia postupného prehlbovania neschopnosti vzdorovať, presadzovať svoje potreby, naopak poškodená sa aktivizuje a snaží sa dosiahnuť zmenu. Znalec na strane č. 17 posudku konštatuje, že u poškodenej boli zistené nevýznamné znaky reakcie na stres (úzkosť, negatívne emočné prežívanie), ktoré sú s vysokou pravdepodobnosťou dopadom tak zo zdrojov konfliktného spolužitia s manželom, ako aj zo zdrojov nadužívania alkoholu, pričom tento účinok nie je možné od seba oddeliť. S vysokou pravdepodobnosťou je prežívanie osoby poškodenej také, ako ho opisuje (obavy, strach z obvineného, epizódy násillia). Ide o záver vyplývajúci z výpovede poškodenej u znalca k veci. Nejde o vedomú snahu skresľovať v zmysle poškodenia obvineného, na čo poukazuje aj neochota opakovane vypovedať. Ďalej na strane č. 19 aj samotný znalec konštatuje, že týranie z psychologického hľadiska je odlišné od právneho hodnotenia a je dané znakmi týkajúcimi sa osoby poškodenej, čiže týranej osoby a znakmi charakteristickými pre interakciu medzi týranou osobou a tyranom, čo kvalitatívnym zhodnotením nie je naplnené. Existuje však psychologicky vierohodný súvis medzi opismi epizód násillia a negatívnymi emóciami. Znalec vo vzťahu k mechanizmu týrania uviedol, že nie sú prítomné znaky, ktoré by jednoznačne potvrdzovali rolu obeť v procese týrania u poškodenej, avšak je zjavné, že prežívala vysokú mieru prikorria. Aj keď teda znalec nezistil všetky znaky prejavu týranej osoby z psychologického hľadiska, je možné skonštatovať, že ku konaniu popisovanému v skutkovej vete zo strany obvineného došlo a že uvedené konanie naplňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. V danom konkrétnom prípade súd po vyhodnotení dôkazov dospel k nesprávnym záverom, na ich základe bezdôvodne vypustil časť skutkovej vety a nesprávne pozmenil právnu kvalifikáciu konania obžalovaného. V nadväznosti na takýto chybný postup je nesprávny a nezákonný aj výrok napadnutého rozsudku o treste.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede v časti výroku o vine a o treste a zároveň aby následne v zmysle § 322 ods. 3 rozhodol sám rozsudkom vo veci tak, že obž. R. G. uzná za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. Zároveň navrhol, aby odvolací súd za spáchaný zločin uložil obžalovanému podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Vyjadrenie k odvolaniu podal obžalovaný. Zhrnul stručne priebeh doterajšieho konania. Čo sa týka samotného skutkového stavu zisteného počas vykonaného dokazovania mala obhajoba dôvodne za to, že v priebehu dokazovania žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by objasňovaný skutok, ktorého spáchanie sa obžalovanému podanou obžalobou kladie za vinu, naplňal znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona, t.j. nebolo dokázané, že obžalovaný by svojimi konaním naplnil obligatórne znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu. Zveličovaniu tvrdení poškodenej S. G. C. učených v čase podania trestného oznámenia nasvedčuje aj skutočnosť, že poškodená po vznesení obvinenia obžalovanému ako ani v konaní pred súdom, využívajúc svoje procesné právo, nevypovedala, z ktorého konania poškodenej možno dôvodne usudzovať, že skutočnosti tvrdené v čase podania trestného oznámenia sa nezakladajú na pravde.

Z obsahu výpovede svedkov G. C. a H. C. možno výlučne konštatovať, že vzájomné spolužitie poškodenej a obžalovaného nebolo na spoločensky požadovanej úrovni, nakoľko životný štýl tak poškodenej ako aj obžalovaného bol v značnej miere ovplyvnený nadmerným požívaním alkoholických nápojov, pod ktorých vplyvom dochádzalo medzi poškodenou a obžalovaným k početným hádkam. Menovaní svedkovia taktiež zhodne vypovedali, že prípadné fyzické útoky, ktoré sa údajne odohrali medzi poškodenou a obžalovaným, boli iniciované ako aj vykonané tak zo strany poškodenej voči obžalovanému ako aj zo strany obžalovaného voči poškodenej, pričom ich intenzita v žiadnom prípade nebola neprimeraná aktuálnemu stavu alkoholovej opojenosti zúčastnených osôb.

Na rozdiel od obžaloby obhajoba vo vzťahu k výsluchu svedka osoby mladšej ako 18 rokov J.B. vykonanej dňa 2.7.2020, ktorej obsah bol oboznámený na hlavnom pojednávaní uvádza, že tejto je v podstatných rysoch totožný s výpoveďami svedkov G. C., z ktorého obsahu možno taktiež usúdiť, že spolužitie poškodenej a obžalovaného nebolo na spoločensky požadovanej úrovni, pričom tento stav svedok taktiež pripisoval nadmernému požívaniu alkoholických nápojov tak zo strany poškodenej ako aj zo strany obžalovaného.

V súvislosti so znaleckým posudkom č. 68/2020 zo dňa 2.9.2020 vypracovaným znalcom RNDr. Mgr. Dušanom Kešickým, PhD. uviedol, že pribratý znalec v podanom znaleckom posudku takmer v celom rozsahu vylúčil u poškodenej prítomnosť znakov typických pre týrané ako aj zneužívané osoby, takmer v celom rozsahu vylúčil u poškodenej prítomnosť tak fyzického ako aj psychického utrpenia, ktoré jej mohlo byť spôsobené konaním obžalovaného a v celom rozsahu vylúčil vo vzťahu poškodenej a obžalovaného prítomnosť znakov, ktoré by spĺňali charakteristické znaky domáceho násillia alebo týrania, pričom znalec obdobne ako svedkovia vypočutý počas prvostupňového konania pripisuje protispoločenský spôsob života poškodenej a obžalovaného nadmernému požívaniu alkoholických nápojov a stavu častej alkoholovej opojenosti oboch aktérov.

Vykonaným dokazovaním pred prvostupňovým súdom nebolo preukázané, že obžalovaný by svojim konaním naplnil obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby vymienené ustanovením § 208 ods. 1 Trestného zákona, ktorého spáchanie sa obžalovanému podanou obžalobou kladie za vinu. Obhajoba osobitne poukázala na skutočnosť, že v údajnom konaní obžalovaného vymedzenom v obžalobnej vete v celom rozsahu absentuje obligatórny znak skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby vymienený ustanovením § 208 ods. 1 Trestného zákona, a to objektívna stránka spočívajúca v konaní páchatel'a (v tomto prípade obžalovaného), ktorý týra blízku osobu, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie niektorou z foriem vymienenou citovaným ustanovením Trestného zákona. Prvostupňové rozhodnutie vychádza z náležitého zistenia skutkového stavu veci, a to tak, že o jeho správnosti nie sú dôvodné pochybnosti a zo strany prvostupňového súdu boli vykonané všetky relevantné dôkazy smerujúce k náležitému zisteniu skutkového stavu veci a tieto dôkazy boli správne vyhodnotené, čím podľa názoru obhajoby prvostupňový súd dospel k správnym skutkovým záverom. Prvostupňové rozhodnutie bolo taktiež vydané na základe správneho právneho posúdenia veci a vykonané dôkazy boli vyhodnotené v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku, keďže prvostupňový súd berúc ohľad na vykonané dokazovanie správne zmenil právnu kvalifikáciu skutku kladeného obžalovanému podanou obžalobou za vinu. Vykonaným dokazovaním pred prvostupňovým súdom nebolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, čo do právnej kvalifikácie týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona, sa stal resp. že konanie obžalovaného by napĺňalo obligatórne znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu.

S poukazom na zistený dôkazný stav ustálený počas prvostupňového konania mala obhajoba dôvodne za to, že obžaloba neunesla dôkazné bremeno vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku uvedenej v podanej obžalobe. Navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosti postupu konania, ktoré mu predchádzalo, s poukazom na ustanovenie § 319 Trestného poriadku odvolanie okresnej prokuratúry ako nedôvodné zamietol.

Vyjadrenie k odvolaniu podala poškodená. Uviedla, že s manželom R. G. žili nevhodným spôsobom života hlavne po nadmernom užití alkoholických nápojov, u nich oboch. Pri bežných životných problémoch tak prichádzalo medzi nimi k vzájomného napádaniu.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti obžalovaného, obhajcu a prokurátora krajskej prokuratúry.

Prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom odôvodnení podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd zrušil I. stupňový rozsudok v plnom rozsahu a následne sám vo veci rozhodol a to takým spôsobom, že uzná obžalovaného vinným v zmysle obžaloby a uloží mu trest na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do minimálneho stupňa stráženia.

Obhajca obžalovaného uviedol, že I. stupňové rozhodnutie vychádzalo z náležite zisteného skutkového stavu a to tak, že o jeho správnosti nie sú dôvodné pochybnosti. Obhajoba považuje I. stupňové rozhodnutie za zákonné, vecne a skutkovo správne a navrhuje, aby odvolanie Okresného prokurátora v Dunajskej Strede krajský súd ako nedôvodne zamietol.

Obžalovaný uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu súhlasí.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie prokurátora krajskej prokuratúry nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil :

- prokurátor okresnej prokuratúry podal dňa 13.10.2020 pod č. 1 Pv 350/20/2201-31 obžalobu na R. G. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona
- okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, čítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania na č.l. 46, výsluchom poškodenej, výsluchom svedkyne G. C., výsluchom svedkyne H. C., vykonaním na technickom zariadení ako dôkazu oboznámenie obrazovo-zvukového záznamu z výsluchu svedka J.B., čítaním výpovede neplostej osoby mladšej ako 18 rokov J.B., čítaním znaleckých posudkov znalca RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD. z odboru psychológia odvetvie klinická psychológia dospelých psychológia sexuality č. 68/2020 a znalecký posudok znalca MUDr. Mária Straku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 97/2020 zo dňa 25.7.2020, čítaním obsahu spisu 4T/101/2020, zápisnice o podaní trestného oznámenia č.l. 2 až 6, výpis z ústrednej evidencie priestupkov, odpis RT

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku : Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku : Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku : Ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Na základe uvedeného krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku, okresný súd v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá podstatné výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v značnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

V preskúvanom prípade aj odvolací súd dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania, najmä z výpovedí svedkov G. C. (č.l. 190-191 spisu) a H. C. (č.l. 191-193 spisu) na hlavnom pojednávaní zo dňa 17.3.2021 a záverov znaleckého posudku znalca RNDr. Mgr. Dušana Kešického oboznámených na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.3.2021 (č.l. 87-88, 199 spisu) vyplynulo, že spolužitie obžalovaného a poškodenej za trvania ich manželstva bolo konfliktné, vznikali vzájomné hádky, hlavne pod vplyvom alkoholických nápojov, pričom alkoholické nápoje požívali ako obžalovaný tak aj poškodená. Avšak k náležitému objasneniu skutkového stavu na to, aby bolo možné bez akýchkoľvek pochybností spraviť obžalovaného voči poškodenej (spočívajúce najmä v ich hádkach, pri ktorých došlo aj k fyzickým útokom najmä zo strany obžalovaného voči poškodenej vo forme faciek a úderov), právne kvalifikovať ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona chýba výpoveď poškodenej, ktorá tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a vo veci odmietla vypovedať. Naproti tomu z vykonaného dokazovania, najmä z čítania výpovede svedka J.B. ako nepľnoletej osoby mladšej ako 18 rokov (č.l. 61-64, 199 spisu) jednoznačne vyplýva, že obžalovaný s drevenou barlou jedenkrát udrel poškodenú, pričom na ňu kričal, že kde je jeho mobil a že ju zabije. To znamená, že dňa 30.6.2020 sa stal skutok, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti predmetného rozsudku a tento skutok, resp. konanie obžalovaného naplňuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 4 Trestného zákona.

K dôvodom odvolania (resp. odôvodnenie k výroku o vine a k výroku o treste)

K tomu treba poznamenať, že hranica procesnej použiteľnosti dôkazov je v zásade daná začatím trestného stíhania „vo veci“. Výnimkou sú prípady, ak ide o vo významnej miere rozhodujúci alebo jediný usvedčujúci dôkaz, ktorý musí byť vykonaný kontradiktórne (stačí aspoň raz v priebehu konania), čo samozrejme pred vznesením obvinenia neprichádza do úvahy. Ani v takýchto prípadoch však nič nebráni tomu, aby bola inak zákonným spôsobom (nie však kontradiktórne) vykonaná svedecká výpoveď použitá ako dôkaz slúžiaci na potvrdenie alebo vyvrátenie pravdivosti svedeckých tvrdení. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 To 9/2013 zo dňa 25.6.2014)

K odvolacej námietke prokurátora okresnej prokuratúry, že jediným prameňom vyjadrení poškodenej k predmetnej veci je trestné oznámenie, je nevyhnutné sa vyjadriť, že všeobecná hranica procesnej použiteľnosti dôkazov je v zásade naviazaná na začatie trestného stíhania vo veci v zmysle § 199 Trestného poriadku. To znamená, že v konaní pred súdom nemožno prihliadať na dôkazy, ktoré boli obstarané pred štádiom prípravného konania. Inak povedané, súd nemôže zobrať do úvahy dôkaz, ktorý bol obstaraný v štádiu postupu pred začatím trestného stíhania. V preskúvanom prípade prokurátor okresnej prokuratúry poukázal ako na usvedčujúci dôkaz na trestné oznámenie zo dňa 1.7.2020 (č.l. 2-6 spisu). Naproti tomu uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku a o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo vydané dňa 2.7.2020 (č.l. 17-19 spisu). Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že súd nemôže prihliadať na trestné oznámenie, nakoľko bolo podané pred začatím trestného stíhania a vznesením obvinenia, a teda je procesne nepoužiteľné.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená vo vyššie citovanom ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní, znamená teda myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby

sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán v porovnaní s množstvom, kvalitou a závažnosťou tých dôkazov, ktoré už boli vo veci vykonané. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 To 7/2012 zo dňa 30. januára 2013)

I. Týraním zverenej osoby v zmysle § 215 Tr. zákona sa rozumie také zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje hrubším stupňom necitlivosti a bezohľadnosti a určitým trvaním. Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, ale musí ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. (R 20/1984, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR z 3.6.1983 sp. zn. 5 Tz 14/83)

II. V prípade, že konanie páchatela nesmeruje k núteniu iného na konanie, opomenutie alebo strpenie niečoho, avšak svojím predstieraným vyhrázaním sa inou ťažkou ujmou môže páchatel u iného vzbudiť dôvodnú obavu, prichádza do úvahy posúdenie takého konania ako trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. (R 19/2015, uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Tdo 72/2013 zo 16. decembra 2013)

K odvolacej námietke prokurátora okresnej prokuratúry, že súd postupoval nesprávne, keď pri uznaní viny obžalovaného zmenil právnu kvalifikáciu žalovaného skutku v prospech obžalovaného, a to s poukazom na výpoveď obžalovaného, poškodenej, svedkyne G. C., svedkyne H. C., mal. J.B., a znalecký posudok RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD., je na mieste sa vyjadriť, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a vyhodnotil všetky relevantné dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne. Na základe vykonaného dokazovania je nevyhnutné ustáliť, že okresný súd postupoval správne, keď vypustil časť skutkovej vety a ponechal len tú časť, ktorá sa týkala konania obžalovaného zo dňa 30.6.2020. Dôvodom je tá skutočnosť, že z výpovedí svedkýň G. C. (č.l. 191 spisu) a H. C. (č.l. 192 spisu) na hlavnom pojednávaní zo dňa 17.3.2021 vyplýva, že vzájomné hádky začínali obaja, ako obžalovaný tak aj poškodenej. Svedkyňa G. C. (č.l. 190 spisu) poukázala na skutočnosť, že hádky a bitky boli spôsobené nadmernou konzumáciou alkoholu u oboch ako obžalovaného tak aj poškodenej. Svedkyňa H. C. (č.l. 192 spisu) upriamila pozornosť na to, že konflikty medzi obžalovaným a poškodenu neboli také intenzívnejšie. Zo záverov znaleckého posudku znalca RNDr. Mgr. M. Kešického (č.l. 87-88 spisu) oboznámeného na hlavnom pojednávaní zo dňa 31.3.2021 (č.l. 199 spisu) s poukazom na odpovede k otázkam č. 2., 5., 12., vyplýva, že konanie obvineného spôsobovalo poškodenej psychické utrpenie nevýznamného rozsahu, že poškodenej vykazuje len nevýznamné znaky typické pre reakciu na stres, a že na základe znakov procesu interakcie medzi poškodenu a obvineným nejde z psychologického hľadiska o proces domáceho násillia, resp. týrania. Nemožno opomenúť ani stanovisko poškodenej vo vyjadrení k odvolaniu podané na okresný súd dňa 7.5.2021 (č.l. 228 spisu), kde poškodenej pripisuje nevhodný spôsob života nadmernému užívaniu alkoholu u nich oboch, v dôsledku čoho pri bežných problémoch tak prichádzalo medzi nimi k vzájomnému napádaniu. Na základe uvedených skutočností je nevyhnutné ustáliť, že ako obžalovaný tak aj poškodenej nadmerne konzumovali alkoholické nápoje, vzájomné konflikty neboli také intenzívne a poškodenej vzhľadom na psychologické kritéria nepociťovala následky ako ťažké príkorie. Okresný súd tak postupoval správne, keď zmenil právnu kvalifikáciu na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 4 Trestného zákona.

Odvolací súd ustálil, že okresný súd nepochybil ani postupom v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukládanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povosť a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Obžalovaný R. G. bol zamestnaný, má 2 záznamy v registri trestov, pričom obidve odsúdenia z roku 2011 a 2017 má zahladené, bol 2 krát priestupkovo prejednávaný za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm.d) zák.č.372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorých sa dopustil voči manželke resp. ďalším rodinným príslušníkom.

Podľa § 360 ods.1) Trestného zákona, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods.2) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) závažnejším spôsobom konania,

b) na chránenej osobe.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď nezistil ani žiadnu poľahčujúcu a ani žiadnu priťažujúcu okolnosť. Správne vyhodnotil vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona, a teda zákonnú trestnú sadzbu nie je potrebné upravovať. Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 360 odsek 2 Trestného zákona je 6 mesiacov až 3 roky. Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 Trestného zákona, súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

Nepochybil ani tým postupom, ktorým podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol 10 rokov pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.